

Súd: Krajský súd Trenčín  
Spisová značka: 27Co/211/2019  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3118205231  
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2020  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Martina Trnavská  
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3118205231.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Martiny Trnavskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v spore žalobcu B., proti žalovanej G. o zaplatenie 996,66 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 15. augusta 2019, č. k. 21Csp/88/2018-70, takto

### rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Rozsudkom zo dňa 15. augusta 2019, č. k. 21Csp/88/2018-70 súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 625,72 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 625,72 eur od 01.09.2015 do zaplatenia, a to všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Vo zvyšku výrokom II. zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal proti žalovanej zaplatenia sumy 996,66 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne od 01.09.2015 do zaplatenia. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 26 %. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol skutkové zistenie, že dňa 17.03.2014 uzavrel V.. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie bezúčelového spotrebiteľského úveru vo forme pôžičky vo výške 1.000,- eur žalovanej s tým, že žalovaná sa zaviazala uhradiť veriteľovi 60 mesačných splátok pôžičky po 31,19 eur, s uvedením celkovej čiastky vo výške 1.871,40 eur. Uvedená zmluva zo dňa 17.03.2014 má spotrebiteľský charakter vzhľadom na to, že v právnom vzťahu založenom uvedenou zmluvou vystupoval žalovaný ako spotrebiteľ, ktorý poskytnutím úveru uspokojoval svoje osobné potreby a žalobca vystupoval ako podnikateľ poskytujúci uvedenú službu. Preskúmaním zmluvy o spotrebiteľskom úvere súd zistil, že zmluva neobsahuje v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ Zákona č. 129/2010 Z.z. údaj o dobe trvania zmluvy a o termíne konečnej splatnosti úveru. Podľa názoru súdu je v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nevyhnutné, aby bol v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedený osobitný údaj o dátume /deň, mesiac, rok/, kedy je splatná posledná splátka, teda uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru. Nie je postačujúce, pokiaľ sa termín splatnosti dá vyvodiť z iných ustanovení zmluvy. Termín konečnej splatnosti je vymedzený 3/2019, čo je nedostatočné. Povinnosť uvádzať túto obligatórnu náležitosť zmluvy bola súdmi už viackrát judikovaná. V zmluve je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) vo výške 32 %, no absentuje v nej výslovné uvedenie predpokladov použitých na výpočet RPMN, ktoré náležitosti musia byť v zmluve tiež uvedené v zmysle § 9 ods. 2 písm. j/ Zákona č. 129/2010 Z. z. Pokiaľ zmluva uzatvorená medzi účastníkmi niektorú z podstatných náležitostí vymenovaných v § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. neobsahuje, poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pre absenciu uvedených náležitostí sa teda spotrebiteľský úver považuje v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Súd dodáva, že zmluvné ustanovenie o riadnom

úroku z úveru je podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi absolútne neplatné. Žalovaný sa v zmluve zaviazal úver splatiť v 60 mesačných splátkach s dojednanou úrokovou sadzbou 32% ročne. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že úrok dojednaný v sadzbe 32 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi. Podľa štatistického prehľadu priemerných úrokových mier uverejnených Národnou bankou Slovenska na jej webovom sídle pri spotrebiteľských úveroch poskytnutých v marci 2014 s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov bola priemerná úroková miera vo výške 12,70 % ročne. Úrok z úveru dojednaný v predmetnej zmluve viac ako dvojnásobne prevyšuje priemernú mieru úrokov pri obdobných spotrebiteľských úveroch poskytnutých v danom čase a zavádza značnú nevyváženosť do zmluvného vzťahu. Vzhľadom nato, že je úver bezúročný a bezpoplatkov, mal žalobca nárok iba na zaplatenie rozdielu medzi poskytnutou istinou (1.000,- eur) a celkovými úhradami vykonanými žalovanou (374,28 Eur), a teda na zaplatenie sumy vo výške 625,72 Eur. Žalobca má právo požadovať od žalovanej úrok z omeškania podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z.. Lehotu na plnenie súd určil podľa § 232 ods. 3 CSP do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

2. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výroku II. podal žalobca včas odvolanie. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutom rozsahu tak, že uloží žalovanej zaplatiť žalobcovi sumu 370,94 eur, s úrokom z omeškania vo výške 5,05% p.a. zo sumy 370,94 eur od 01.09.2015 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku a priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnom rozsahu. Namietal nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. K uvedeniu termínu konečnej splatnosti úveru uviedol, že splnenie vyššie uvedenej zákonnej požiadavky uvedením mesiac + rok ukončenia úverového vzťahu, ako bolo v posudzovanom prípade „3/2019“, je dostatočne určité a zrozumiteľné, plne v súlade s platnými právnymi predpismi a odkazuje na vyhlášku MFSR č. 620/2007 Z.z.. Splatnosť jednotlivých úverových splátok bola podľa čl. 6, bod 6.1., 6.2. a 6.3. zmluvných podmienok úverovej zmluvy stranami dohodnutá k 20.dňu v mesiaci, so splatnosťou prvej mesačnej splátky 20.dňa v mesiaci nasledujúceho po mesiaci, v ktorom došlo k uzavretiu úverovej zmluvy. Úverová zmluva bola uzavretá dňa 17.03.2014, splatnosť prvej úverovej splátky tak nastala 20.04.2014, konečná splatnosť úveru a doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere pri počte 60 mesačných splátok by tak za riadneho plnenia nastala dňa 20.03.2019. Žalovaná ako spotrebiteľ mala možnosť bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy a termíny splatnosti všetkých splátok za účelom splnenia povinností vyplývajúcich z úverovej zmluvy. Z rozhodnutia Súdneho dvora EÚ C-42/2015 možno vyvodiť záver, že iba porušenie povinnosti veriteľa podstatným spôsobom môže byť sankcionované zánikom nároku veriteľa na úroky a poplatky. Jeho právny predchodca neporušil žiadne povinnosti, preto vznikol nárok aj na zaplatenie zmluvne dojednaných úrokov ako odplaty poskytnutého úveru. Z rozhodnutia súdu prvej inštancie nie je možné zistiť, ktoré konkrétne parametre pre výpočet RPMN v zmluve chýbajú a pre absenciu ktorých parametrov má byť úver postihnutý prísnou sankciou bezúročnosti. Napadnuté rozhodnutie je v tomto smere neurčité a celkom nepreskúmateľné. Nezodpovedá požiadavke riadneho presvedčivého súdneho rozhodnutia podľa ust. § 220 ods. 2 C.s.p. Všetky parametre vstupujúce do celkového výpočtu RPMN sú v zmluve riadne uvedené v jej základných náležitostiach. RPMN je v zmluve uvedená správne, čo preukazuje predloženým výpočtom RPMN na základe internetovej kalkulačky zverejnenej na stránke <https://ekonomika.sme.sk>. Z uvedeného dôvodu nie je daný zákonný dôvod pre určenie bezúročnosti úveru absenciou naplnenia zákonného ust. v § 9 ods. 2 písm. j) z.č. 129/2010 Z.z.. Rovnako je nesprávny názor súdu I. inštancie o neprimeranosti odplaty za poskytnutý úver. Výška dojednanej odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru v úverovej zmluve 32,00% neprevyšuje odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch podľa ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy a je v súlade so zákonom stanovenou maximálnou výškou odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 platného a účinného od 1.9.2014. Dojednaná odplata v úverovej zmluve vo výške 32,00% nepresahuje 2x váženého priemeru priemerných hodnôt RPMN za všetky typy spotrebiteľských úverov zverejneného MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4.štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 17,49% a zároveň nepresahuje 2x priemernej výšky RPMN zverejnenej MFSR v Súhrnných informáciách o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 4.štvrtrok 2013 so stavom ku dňu 31.12.2013 vo výške 46,30% pre obdobné úvery. Dojednaná odplata je primeraná, v súlade so zákonom (ust. § 53 ods. 6 OZ platného a účinného v čase uzavretia úverovej zmluvy) a dobrými mravmi.

3. Žalovaná sa k odvolaniu nevyjadřila.

4. Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov odvolania podľa §§ 379 a 380 Civilného sporového poriadku zákona č. 160/2015 Z.z. (ďalej len C.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 C.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné v napadnutom rozsahu podľa 387 ods. 1, 2 C.s.p. ako vecne správny potvrdiť z týchto dôvodov:

5. Na základe preskúmania rozsudku odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, dospel k správnym záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a vec správne skutkovo i právne posúdil.

6. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými závermi, ako aj s právnym posúdením veci uvedeným v ods. 23 odôvodnenia napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, ktorého výsledkom je zamietnutie žaloby v časti, a podľa § 387 ods. 2 C.s.p. na ne v plnom rozsahu poukazuje.

7. Súd prvej inštancie vec správne posúdil, keď zistil, že dojednaná úroková sadzba za poskytnutie úveru vo výške 32 % ročne dvojnásobne prevyšuje úrokové sadzby bánk za poskytované obdobné úvery v období uzavretia úverovej zmluvy, a správne posúdil, že je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

8. Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

9. Odvolací súd poukazuje v tejto súvislosti na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 1MCdo 1/2009, 5 Cdo 26/2011, v ktorých sa konštatuje, že dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s ustanovením § 39 Občianskeho zákonníka, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. Právny úkon postihnutý takouto vadou je absolútne neplatný. O takýto stav pôjde spravidla vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy.

10. Úroková sadzba uvedená v zmluve vo výške 32 % ročne prevyšuje priemernú mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v rozhodnom čase, ktorá predstavovala podľa dôkazu založeného v spise na č.l. 68 - výtlačku z odkazu internetovej stránky [www.nbs.sk](http://www.nbs.sk) - Priemerné úrokové miery z úverov bánk poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny (03/14) - 12,70 % ročne a u nových obchodov začiatočnú fixáciu úrokovej sadzby 10,21 %. V prípade v zmluve uvedeného úroku ide teda o viac ako dvojnásobnú takmer trojnásobnú úrokovú sadzbu v rozhodnom čase. Nemôžu byť preto pochybnosti o tom, že ide o neprimerane vysoké úroky, ktoré sú považované za odporujúce všeobecne uznávaným pravidlám správania a vzájomným vzťahom medzi ľuďmi a mravným princípom spoločenského poriadku. Za tohto stavu veci je odôvodnený právny záver, že šlo o dojednanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi, a teda v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka neplatné.

11. Súd prvej inštancie sa touto skutočnosťou v rámci dokazovania správne zaoberal a správne ustálil, že obsah právneho úkonu, v ktorom výška úrokov odporuje dobrým mravom, aj keď sa účastníci právneho úkonu na výške úrokov dohodli, je neplatná.

12. Preto záver súdu prvej inštancie o nároku žalobcu len na vrátenie poskytnutej istiny úveru (bez neplatných úrokov) je správny. Správne preto súd prvej inštancie výrokom II. zamietol žalobu v rozsahu nad zistený rozdiel medzi poskytnutou istinou (1.000,- eur) a úhradami vykonanými žalovanou (374,28 eur), a teda nad priznanú sumu 625,72 eur s príslušenstvom.

13. Odvolací súd sa z dôvodu hospodárnosti nezoberal ďalšími odvolacími námietkami žalobcu (vo vzťahu k dôvodom rozhodnutia s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b/ Zákona č. 129/2010 Z.z.).

14. Žalobcom uplatnené dôvody odvolania proti rozsudku súdu prvej inštancie nebolo možné považovať za opodstatnené, a preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu potvrdiť.

15. Súd prvej inštancie rozhodol správne aj o náhrade trov konania.

16. Podľa § 387 ods. 1 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

17. S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd, viazaný rozsahom a dôvodmi podaného odvolania, potvrdil napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 a § 251 C.s.p. Z výsledku odvolacieho konania vyplýva, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, a preto jej v zmysle § 255 ods. 1 C.s.p. v zásade patrí právo na náhradu trov tohto odvolacieho konania. Zo spisu však nevyplývajú žiadne odôvodnené a preukázané trovy žalovanej v zmysle § 251 C.s.p., preto odvolací súd rozhodol, že jej náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

19. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov členov senátu krajského súdu 3:0.

#### **Poučenie:**

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).